

Utak és kutak

Az utak behálózzák az egész földet. Körbejárhatjuk az egész világot az utakon, legyen az szárazföldi, légi vagy vízi út.

Ha lenne bátorság kipróbálni, lehet, hogy nekünk is sikerülne az, ami Verne Gyula regényének a hősének. Phileas Fogg 80 nap alatt utazta körbe a földet, használva az utakat. Minden útnak van egy kútja. A régi időkben az utak és a kutak szorosan kapcsolódtak egymáshoz. Valamikor nem modern autókkal közlekedtek az emberek, hanem gyalog vagy állatok hátán, illetve állatok által vontatott kocsikon. Az állatokat meg kellett itatni, és mindig olyan helyen álltak meg, ahol volt kút és víz. Később a vonatok, vagyis a gőzösök is igényelték a kutakat, hogy az állomáson vizet tudjanak tankolni, amit elhasználtak. Nekünk, embereknek is megvan a saját utunk, amin életünk hajnalán elindulunk, és estére megérkezünk. De minden úton van egy kút, ahol megállunk, ahova visszatérünk. Ez a kút az otthon, anya és apa háza, ahol mindig feltöltjük magunkat. Az ő forrásukból táplálkozunk, az ő kútjuk a mi kiinduló pontunk, az utunk kiinduló és végpontja is. Mert bár elindultunk, de jó megállni és inni az út végi kútból, feltöltődni anyánk ölelésével, apánk jótanácsaival. Így újra lesz energiánk útra kelni, róni a kilométereket életünk pályáján.

És egyszer elérkezünk az utunk végére, ahol már csak a kiszáradt kút fogad bennünket, és csak emlékezni fogunk, milyen volt, amikor még fiatalok, gyerekek voltunk.